

Entitats de Cervera

Nom entitat	Trabucaires
--------------------	-------------

Any constitució	
2007	
Nombre de participants	
Antecedents	

Origen del seu nom:

Trabucaire és aquell facció, combatent, armat de trabuc (arma de foc portàtil, de canó curt i ample de boca acampanada).

La paraula trabucaire va començar a utilitzar-se a Catalunya per designar als irregulars que van participar en la guerra contra la República francesa (1793-1795) i als guerrillers de la guerra de l'Independència (1808-1814). Més tard es va aplicar als insurgents realistes durant el trienni constitucional (1820-1823) i als guerrillers carlins (1833-1840).

A part dels posteriors bandolers d'extracció camperola, també va donar-se el nom als grups armats de la tercera guerra carlina (1873-1876).

Història:

El bandolerisme català ja té una forta importància cap al segle XVI, és un bandolerisme "dels humils", conseqüència de la pobresa. Com a fenomen social important, el bandolerisme català fou condicionat principalment per la crisi econòmica, és a dir, per la manca d'adequació entre unes estructures socioeconòmiques i una demografia en augment. A Catalunya, com arreu d'Europa, és una creació romàntica la consideració del bandolerisme i del seu protagonista com una mena d'heroi "polític". El bandolerisme va contribuir a donar una conceptualització especial de Catalunya a les altres esferes de la monarquia.

Folkloricament parlant, les primeres notícies sobre els trabucaires daten de 1687 en una partida del llibre de comtes d'aquest any, conservat a l'arxiu del Claustre: "Cinc lliures, tres sous i deu (diners), pagats a Valentí Jaltar, administrador, per haver pagat i gastat per fer portar teia, il·luminar les graelles i pólvora per galejar en dita festivitat (Festa Major)".

"Galejar" o "Fer Gala" era, i continua essent, la missió dels anomenats trabucaires. Hem registrat un precedent dels trabucaires en les "alimàries" amb les quals l'any 1571, fou celebrada a Solsona la victòria de la Batalla de Lepant. Els trabucaires en una altra època havien estat membres de l'exèrcit privat dels senyors feudals. Amb el temps i a mesura que les guerres particulars anaven perdent intensitat, passaren a convertir-se en un grup folklòric de luxe a disposició dels senyors. Tenien dues funcions definides: rebre amb honors als grans mandataris, en especial als alts càrrecs de l'església, amb l'objectiu que tots sabessin el pas del seu senyor.

Aquesta tradició d'acompanyament és la que ha conservat en bona part aquests grups armats, ja que amb el pas del temps van passar a convertir-se en un dels principals elements tradicionals de les festes major.

TRABUCAIRES FAMOSOS

- * Joan de Serrallonga
- * Perot Rocaguinarda
- * Bartomeu Camps
- * Galzeran Cadell
- * Tomàs de Banyuls i Llupià
- * Miquel Morell
- * Francesc Margarit i del Pont
- * Montserrat poc
- * Noi Baliarda
- * Josep Manso Sola